

men da Redaktøren ved at optage Indlægget foranlediger, at den fremsatte Krænkelser faar en særlig stor Udbredelse og dermed forøgede skadelige Virkninger for den krænkede, taler meget for, at der i hvert Fald i et vist Omfang paalægges Redaktøren Ansvar for saadanne Indlæg, saaledes at han tvinges til at vise en vis Kritik med Optagelsen af krænkende Indlæg. — Paa den anden Side kan det ikke nægtes, at den i Sverige og Norge gennemførte Ordning, hvorefter Redaktøren har Ansvar for alle Artikler fra navngivne Forfattere, frembyder visse Betæneligheder. Gennemførelsen af en saadan Ordning vil medføre, at en Redaktør nødvendigvis maa betænke sig i høj Grad paa at give Plads for Indlæg selv fra virkelig ansvarlige, navngivne Personer, og man vil derved skabe Vanskeligheder for selv en berettiget, sagkyndig Kritik, et Resultat, som kan være meget uheldigt af Hensyn til det offentlige eller økonomiske Livs Sundhed og den frie Kritik. — Disse Betragtninger har ført til, at man i Forslaget har ment som Hovedregel at maatte bevare den nuværende Ordning, hvorefter Redaktøren ikke har Ansvar for navngivne Artikler, idet man fra denne Hovedregel gør visse Undtagelser, der navnlig sigter til at paalægge Redaktøren Ansvar i Tilfælde, hvor der foreligger Straamandsuæven.

I § 6 foreslaas derfor følgende Regler om Strafansvaret: Det fastslaas i Stk. 2, at der i Almindelighed kun kan paalægges Redaktøren og Forfatteren Strafansvar, og der gives derefter nærmere Regler om Redaktørens, den navngivne Forfatters og den navngivne Forfatters Ansvar til Straf.

Redaktøren, hvorved forstaas den, der træffer Afgørelse om Indholdet af Skriftet, Forslagets § 16, Stk. 1, jfr. § 2, Stk. 2, er ifølge § 6, Stk. 3 ansvarlig til Straf for Skriftets Indhold, som om han var navngivne Forfatter af dette. Paa dette Punkt har man saaledes fundet det rettest at bibeholde de hidtil gældende Regler, hvorefter Redaktøren ikke kan frigøre sig for Ansvar, selv om han paaberaaber sig Ukendskab til Skriftets Indhold, og det selv om Ukendskabet maaske er undskyldeligt. — Man har ved Forslagets Udarbejdelse været inde paa ogsaa paa dette Punkt at foreslaa, at almindelige strafferetlige Grundsætninger skulde komme til Anvendelse; meget kunde saaledes tale for, at en Redaktør, i hvis Blad en Artikel — indeholdende f. Eks. Overtrædelse af Straffelovens § 136 om offentlig Tilskyndelse til Forbrydelse — uden hans Vidende og Vilje var optaget, blev fritaget for det af de nugældende

Regler følgende Forsætsansvar, der muligt kunde medføre streng Fængselsstraf; i Stedet for den af de nugældende Regler følgende ubetingede Anvendelse af Forsætsstraffen kunde man da paalægge Redaktøren et særligt Bødeansvar, saaledes at han herved blev opfordret til nøje at overvaage, hvad der blev optaget i Skriftet. — Indførelsen af saadanne Regler maatte imidlertid forudsætte, at den navngivne Forfatter kunde drages til Ansvar, naar Redaktøren ikke var ansvarlig efter Straffelovgivningens almindelige Regler. Dette vilde imidlertid kunne medføre, at en navngivne Forfatter paa Grund af tilfældige, Forfatteren selv ubekendte Omstændigheder vilde kunne paadrage sig et Ansvar, som han havde haft Grund til at regne med var udelukket, og da disse Regler endvidere i et vist Omfang vilde medføre en ikke absolut paakrævet Adgang til Indblanding i Redaktionernes interne Forhold, har man foretrukket at bevare de hidtil gældende Regler om Redaktørens ubetingede Ansvar.

I Overensstemmelse med det ovenfor anførte foreslaas endvidere, at Redaktøren er straffri med Hensyn til Artikler, der hidrører fra navngivne Forfattere. Redaktøren er dog ansvarlig, naar Forfatteren ikke ved Artiklens Offentliggørelse har Bopæl eller fast Ophold her i Riget, samt naar Forfatteren ikke er myndig og tilregnelig i Straffelovens Forstand. Dette gælder, selv om det ikke kan godtgøres, at Redaktøren har været vidende herom; det maa anses for et rimeligt Krav, at Redaktøren for selv at undgaa Strafansvar maa sikre sig, at Forfatteren er en tilregnelig, voksen Person. — Endvidere foreslaas det, at Redaktøren skal være ansvarlig, saafremt Artiklen er skrevet efter Opfordring fra eller under Medvirken af Redaktøren eller med dennes Vidende af en Medarbejder ved Skriftet; ved Medvirken forstaas en reel Medvirken, medens der selvfølgelig ikke bliver Tale om Ansvar, blot fordi Redaktøren eller Medarbejderen har foretaget Rettelser af ortografiske eller sproglige Fejl. Ved denne Bestemmelse fastslaas det ikke blot, at Angiyelsen af en Straamand som Forfatter ikke fritager Redaktøren for Ansvar, men ogsaa at Redaktøren altid skal være ansvarlig, naar han selv gør sig delagtig i selve Angiyelsen, enten derved at det fremkommer efter hans Opfordring, eller han dog har været medvirkende ved Affattelsen af Artiklen. — Endelig foreslaas det, at Redaktøren skal være ansvarlig, naar han er vidende om; at Indholdet af den navngivne Forfatters